

[Helge Adam Møller]

Tallene er jo yderligere bekræftet. Under den store debat i torsdags sagde mange fra regeringspartierne og også andre, at vi ikke kunne lægge afgørende vægt på en undersøgelse, der kun omfattede 2 uger og knap 600 ansøgere. Nu har ministeren lige sagt, at vi har en undersøgelse, der omfatter 5 uger, altså over 1 måned, og tendensen i samtlige 5 uger er nøjagtig den samme: Mere end 90 pct. af dem, der i øjeblikket kommer til Danmark fra Bosnien, har forladt borgerkrigens gru i september, oktober, november og december. Gennemsnitstiden er 7 til 8 måneder; de har altså forladt krigsområderne i efteråret 1992.

Det fører til, at vi mener, at når der skal indføres et visumkrav, er der mange gode grunde til det. Det overordnede er selvfølgelig dét, som jeg lige har nævnt, at de fleste af dem, vi modtager i øjeblikket, har forladt Bosnien i efteråret. De har opholdt sig i områder, hvor de måske ikke levede særlig godt, det er jeg helt overbevist om, men hvor de ikke var i akut fare. De havde altså fået beskyttelse enten i nærområdet eller i andre europæiske lande. Og vi skal efter min og De Konservatives mening ikke bruge mange hundrede millioner kroner – man taler nu om over 1 mia. kr. – på at hjælpe de mere end 10.000 her i Danmark, når de ikke var i livsfare. Hvis vi anvendte nøjagtig den samme milliard kroner i nærområdet, ville vi kunne hjælpe 8 eller 10 gange så mange. Derfor er det, vi siger: I stedet for at hjælpe 10.000 i Danmark, så lad os hjælpe 100.000 i nærområdet.

Vi skal også huske, at langt over 90 pct. af de bosniere, der kommer til Danmark, efter at de har forladt Bosnien for 7-8 måneder siden, har passeret to eller flere sikre lande, hvor de kunne have fået hjælp, inden de er nået frem til Danmark. Min konklusion er derfor klart, at hvis man vil hjælpe flest mulige flygtninge fra eks-Jugoslavien – det er dét, regeringen siger at den vil, og det tvivler jeg ikke på – skal vi gøre 3 ting.

Vi skal for det første indføre et visumkrav. Vi skal for det andet fortsat lade mennesker, som er specielt hårdt ramt, folk fra krigsfangelejre, folk, som er sårede, komme til Danmark. Og der kan udmærket ske den udvælgelse i området, som ministeren også selv taler om, ved FN's og danske udsendinges hjælp. Selv om vi har et visumkrav – ikke et ubetinget vi-

sumkrav, det har vi aldrig nogen sinde talt om, men et visumkrav – kan man jo give visum til de mennesker, som man føler har et særligt behov, og lade dem komme til Danmark. For det tredje skal vi anvende resten af de rådige ressourcer i nærområdet til gavn for langt flere end dem uden akut behov, som vi nu hjælper i Danmark.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er mere end et halvt år siden, at den daværende justitsminister, hr. Engell, i samråd med bl.a. Socialdemokratiet indførte visumtvang for rejsende fra dele af Jugoslavien. På et senere tidspunkt – lige efter jul – fremførte hr. Engell over for de politiske partier ønske om, at denne visumtvang blev udvidet til at gælde Bosnien-Hercegovina. Det er jo et område, der henhører under ministerens kompetence. Det kunne man ikke få Socialdemokratiet og andre politiske partier med til, og derfor afstod KV-regeringen fra at indføre visumtvang. Det kan man jo egentlig godt ærgre sig over i dag, men sådan blev det.

Siden har både V og K fremført det som et ønske – og det er fortsat Venstres ønske – at få indført visumtvang. Vi bliver ved med at sige det til indenrigsministeren, hver gang vi diskuterer tingene i offentligheden, i Folketinget og til møder. Begrundelsen er naturligvis, at vi finder – som så ofte før sagt – at det er asocialt at stille de mennesker bedre, der er i stand til at rejse herop.

Hvad angår ministerens egen undersøgelse, vil jeg gerne sige, at vi respekterer, at ministeren selv analyserer problemerne og lægger dem åbent frem. Men den viser altså også, at behovet for på en eller anden måde at få begrænset tilgangen til Danmark, så vi i højere grad selv kan vælge, bliver mere og mere påtrængende. Derfor mener vi, at det er rigtigt at indføre muligheder for at kunne afvise ved grænsen.

Jeg ved ikke, om jeg misforstod ministeren. Jeg syntes, jeg hørte ministeren sige, at der var internationale konventioner at tage hensyn til. Det er vi de første til at være enige i. Men jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at der ikke er nogen internationale konventioner, der forhindrer, at vi afviser ved grænsen, når asylansøgere kommer fra et sikkert land – tværtimod.